

Pozdravljen, tudi danes naju čaka ura preko skypa.

Danes bova spregovorila o dveh čustvih - o jezi in o sreči. Se veselim pogovora.

- Zate sem pripravila naslednjo zgodbo, ki jo prosim preberi.

Nekoč je živel deček, ki je bil zelo nagle jeze. Njegov oče mu je nekega dne izročil vrečko z žebli in mu naročil, da mora vsakič, ko bo spet izgubil živce, zabiti en žebelj v ograjo na vrtu.

Prvi dan je deček zabil v ograjo 37 žabljev. V naslednjih nekaj tednih, ko se je že naučil bolje obvladati svojo jezo, se je število žabljev postopoma, a občutno zmanjševalo. Ugotovil je, da je celo lažje obvladovati jezo, kot zabijati tiste žablje v ograjo...

Končno je prišel dan, ko se fant ni niti enkrat razjezil. Z navdušenjem je to povedal svojemu očetu. Ta ga je pohvalil in mu predlagal, naj zdaj iz ograje izpuli en žebelj za vsak dan, ko mu bo uspelo obvladati svojo jezo in obnašanje.

Dnevi so minevali in fant je končno lahko svojemu očetu ponosno povedal, da je odstranil vse žablje. Oče je svojega sina prijel za roko, ga odpeljal do ograje in mu rekel: "Dragi moj sin, zelo dobro si se odrezal in zares sem ponosen nate. Ampak pogledaj te luknje v ograji. Ograja nikoli več ne bo ista. Kadar v jezi izrečeš stvari, ki jih sicer ne bi, v človeku pustijo brazgotine, podobne tem tukaj. Človeka lahko zabodeš z nožem in nož potem izvlečeš. Ne glede na to, kolikokrat se mu potem opravičiš, rana bo ostala za vedno."

Fant je razumel, kako močne so bile očetove besede. S sklonjeno glavo se je obrnil k njemu in mu rekel: "Očka, upam, da mi boš odpustil vse luknje, ki sem jih naredil v tebi."

- Poglej si tudi naslednji filmček:

<https://www.youtube.com/watch?v=t07s6K94c7E&list=PL3HADFrohuNvt8NYey6Zrcq p4v3rz9gUS&index=26&t=0s>

Se že veselim raziskovanja teh tem skupaj s tabo.

Lepo se imej.

Nataša